

Ballade van de bosbezetter

In de bomen wonen: daar moet je huizenhoog voor inzetten. Zeldzaam dier als lef.

Oud maar teder tapijt tegen touw en balken, zacht ondergoed voor de wintereik.
Bulldozer- noch kettingzaagproof: tegen kwaadwil helpt het beste Perzisch niet.
Streektaal voor de merels, hazelnootcake voor de kleine vliegende eekhoorn.
Spiegeltjes en kralen voor de krijgers van Minos, zo kaal onder hun kepies.

Balken, planken en palletten, multiplex (wat een hemelmuziek in die platen). Dekzeil,
bedspiralen (voor de vederlozen), ramen met kozijnen om de zon die Zeppelin over het
Fort te zien en al de nachtelijke pirouettes van de vlammeende vleermuisfanfare.
De ochtend zal naar kerosine smaken. En de projectontwikkelaar zegt tegen haar:
‘Martine, ik ga hier dik mijn kost verdienen!’.

Vanwege geen vleugels klimmateriaal: gordels, klimtouw, karabijnhaken, achtjes:
hoe sierlijk die rastafari's hoog door het bladerdak deinen. Te licht bevonden
voor de grond, te lief, te luchtig, te lichtvoetig voor de heren van beton.
Maar met hun lock-ons om zo lastig. Zo armlastig als beton. Ze hebben het
gezocht – aldus de armen van de wet. Hun cellen kraken van de nadorst.

Durf en dikhuid tegen die heiligste huisjes van ons. Heilige Fokker. Kap voor ons.
Heilige haven. Kap voor ons. Distributie en diamant. Kap voor ons. Heilige
middenstand. Kap voor ons. Met mijn auto om de krant. Kap voor ons. Mijn charter
naar Ibiza. Kap voor ons. Mijn vrouwke nog een pizza. Kap voor ons. Een building
voor een bos. Kap voor ons. Voor astma, leukemie en vorst. Kap voor ons.

Jezusnagels (groot). Tuinkaarsen en slaapmatjes, Sokken en emmers. De sultan
en de olifant op sokken het land uit. De massa schreeuwt van “kap voor ons”.
De olifant crepeert van kap voor ons. Krijgt mensen op zijn hand, de menigte
tot bloedens toe verwant. Van kap voor ons. We zijn spektakelvolk en laf.
We zijn het koren niet, het kaf. We zijn niet de beloning maar de straf.
Van kap voor ons. Kap voor ons.

Van de laatste boom bevrijd het land, zo skinheadglad en biljartvlak, zo lintbebouwd,
en nachtbevlucht, zo vlinderleeg en autostradedicht. *De middenstand regeert het land.*
Erger dan tevoren. Staat van beleg. Staat van beton. Staat van asbest. Staat van
varkensmest. Frieten, biefstuk en amfetamine. En op zondag: kotkonijn met kerosine.

Peter Theunynck

Lappersfort Poets Society <http://ggf.regiobrugge.be/>